

kan jeg heller ikke finde rimeligt, blandt andet af den Grund, at den Kontrol, der nødvendigvis skal være, for en væsentlig Del maa bero paa, at Kommunerne i en ikke ringe Udstrækning yder deres Bidrag dertil.

Det ærede Medlem Hr. Rode omtalte Lovforslagets Rummelighed: man kunde komme ind paa stor Planløshed og Forvirring, som det ærede Medlem udtalte sig. Derom vil jeg kun sige, at de faktiske Forhold medfører jo, at der vil blive Brug for forskelligartede Understøttelser. Det vil sikkert ingen kunne benægte, at Forholdene er højst forskellige her i Landet, efter som man bevæger sig i Hovedstaden eller i større eller mindre Provinsbyer eller ude omkring paa Landet, ligesom der heller ikke er Grund til at tvivle om, at Hjelpekassernes Bestyrelser vil tage alle disse Forhold i Agt, saaledes at der ikke bliver nogen Forvirring, som det ærede Medlem taler om, men netop en sund og god Plan med Hensyntagen til Forholdene hvert enkelt Sted.

Det Forslag, som er stillet fra radikal Side ud over Lovforslagets Indhold om forøget Tilskud til Kommunerne, kan jeg heller ikke tiltræde. Der staar i Ændringsforslaget, at Reglerne skal udarbejdes af Arbejdsløshedsnævnet. Enten betyder det ingen Realitetsforandring i mit Forslag, idet man ogsaa efter dette kan forhandle med de forskellige Parter, man ønsker at forhandle med om Reglernes Fastsættelse, først og fremmest naturligvis med Arbejdsløshedskasserne eller Arbejdsanvisningskontoret, eller ogsaa betyder det faktisk, at man vil give Arbejdsløshedsnævnet Hals- og Haandsret over hele dette Forhold. Men det ved dog enhver her paa Rigsdagen, at Arbejdsløshedsnævnet i saa Henseende er en meget ensidig sammensat Forsamling.

I Slutningen af Ændringsforslaget fra radikal Side udtales der, at Hjelpekasserne skal være bemyndigede til at fravige Reglerne, men dog under Appel til Indenrigsministeren. Det vilde sikkert medføre, at en overordentlig stor Del af dem, maaske Hundreder af Hjelpekasser, vilde anmode Indenrigsministeren om at maatte fravige disse Regler og faa Lov til at skønne, hvad Indenrigsministeren naturligt ogsaa vilde

indrømme dem; jeg vilde da ganske sikkert indrømme dem det, eftersom jeg staar paa det Standpunkt, at Skønnet i disse Sager har en meget stor Betydning.

Jeg vil gerne sige et Par Ord i Anledning af et Spørgsmaal, der er kommet frem ved nærværende Lovforslags første Behandling og nu igen er berørt. Det er Spørgsmaalet om Tilflytning til Kommuner, hvor Hjælpen ydes i større Maal. Jeg tror, at de Medlemmer, der fordyber sig i dette, ikke lægger tilstrækkelig Vægt paa, hvordan det faktiske Forhold er. Det faktiske Forhold er, at Hjelpekasseloven forlanger fast Ophold, og dette vil, saaledes som man praktisk talt lever rundt om i Kommunerne i dette Øjeblik, være fornødent Værn; men dertil kommer, at man i Praksis har udført dette paa den Maade, at en Mængde Hjelpekasser baade paa Land og i By har bestemt, at Hjælpen ydes som Regel, naar man har boet mindst tre Maaneder i Kommunen. Indenrigsministeriet har altid tolereret denne Opfattelse af Hjelpekasseloven, idet man dog ikke har gjort det uden at holde Vejen aaben for Undtagelsestilfælde. Den Gang der blev fastsat Regler vedrørende Tilskuddet efter Dyrstidsloven i sin Tid og efter den tidligere Hjelpekasselov, blev det ogsaa i disse Regler for Frederiksberg og København efter en Overgangstid bestemt, at de paagældende skulde have haft Ophold her i mindst 3 Maaneder. Men i selve Loven at sætte Bestemmelser af den Art vilde ikke være uden Betænkelighed, da man naturligvis ikke kan nægte, at der kan være Undtagelsestilfælde, hvor det alligevel kan være rigtigt at have Adgang til at yde Hjælp. Jeg vil kun gøre disse oplysende Bemærkninger om, hvordan Forholdene praktisk talt er her i Landet i den Henseende, for at modvirke den Anskuelse, at der ikke skulde være tilstrækkeligt Værn mod Tilflytning til andre Kommuner. Yderligere har jeg ogsaa ved Lovforslagets første Behandling og ved dets Fremsættelse betonet, at ved Fastsættelsen af de Regler, der skal indføres for de store Kommuner, kan hele dette Spørgsmaal komme til Overvejelse i Hjelpekassernes Bestyrelser og i Kommunalbestyrelserne.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, idet jeg til tredje Behandling skal tillade mig